

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 21–22 (1454–1455) e-mail: economist@kneu.edu.ua Грудень-Січень 2015-2016 рр.

Свято

● Свято

● Золоті ключі

● Ми і світ

● News про вуз

● Ректорський корпус

● Вітаємо

З Новим роком!
З Новим щастям!
Багатійте з
кожним днем!
Щастя, щепіхив,
добра!
Дзвінкої коляди!
Веселого Різдва!

Декан, кафедрі АТД України
А. П. Павленко

«...СВЕРШАЮ Я, ВСЕМ БЕДАМ ВОПРОКИ, БОЖЕСТВЕННОЕ ТАИНСТВО ТВОРЕНИЯ»

Миколай Шоло

Поезія — це плач і сміх, захват і іронія, безвихідь страждання і переможна радість, що сприймаються внутрішнім камертоном, серцем автора, і висловлюються як особисте осягнення Істини. Для когось шляхом пізнання є інтелектуальна робота розуму, для когось — інтуїтивна мудрість серця, але й ті, й інші щирі у своїй відкритій світові творчості.

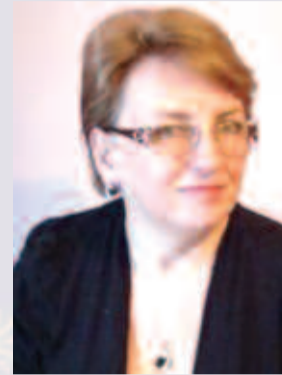
За словами Коїтіро Мацуура (Генерального директора ЮНЕСКО) — «Поезія — це найважливіше культурне явище, всеосяжна мова, що передає внутрішнє прагнення людини жити разом з іншими і тим самим необхідна для зближення народів... поезія грає фундаментальну роль в діалозі між культурами — в діалозі, який є гарантом миру».

В нашому університеті давні літературні, зокрема й поетичні, традиції. І доказом тому є спеціальні поетичні сторінки газети «Економіст», що виходить з квітня 1970 року, і вже випущені друком три колективні ювілейні художні збірники: «Багатобарвне Літо» (2001), «Вітрила натхнення» (2006), «Мереживо часу» (2011), які містять поезії і юних студентів, і маститих професорів і вимальовують картину життя навчального закладу впродовж понад століття.

І немає нічого дивного, що серед економістів за фахом є багато тих, хто володіє поетичним даром. Це робить наше життя не таким буденним, допомагає у народженні наукової думки й вихованні майбутніх спеціалістів, щиро закоханих у свою справу. А ще поезія, як прекрасний засіб медитації, у складні часи підживлює наш дух, додає впевненості й віри у непорушність світлих вічних основ буття.

* * *

* * *

«Друзей нам дарует судьба...»,
Врагов мы наслаиваем сами.
Зависит выбор от тебя:
С врагами быть или с друзьями.
И, если сам себе не врешь,
Предельно честен сам с собою,
То прежде, чем умом поймешь,
Свой выбор делаешь душою.
Душа — надежный полиграф,
В момент без сбоев и курьезов
Подскажет: друг с тобой иль враг,
Судьбы подарок иль угроза.

Киеве рідний! Любові ти гідний,
Найкращі слова — всі тобі.
Стоїш ти віками з Дніпра берегами
На схилах в зеленім вбранні.

Історії дати будуть минати,
Правителі, люди і все.
Та хочеться Києву в нас запитати,
Що нова епоха несе?

Чи будемо гідні, місту привітні
І влячні йому за красу.
Чи будемо історію ми зберігати,
Чи пустим її під косу?

МІРА ЖИТТЯ

Гармонією думки й відчуття —
Як серце з розумом сягає згоди.
І найцінніша мить твого життя —
Коли у захват переходить подив.

Баланс життя — не вдихи, що зробив,
Й не зашифроване у генетичні коди,
А скільки тих миттєвостей прожив,
Коли від захвату перехопило подих.

А ще добро, що встиг створити ти.
І не важливо — стаєр або спринтер —
Життя земну дистанцію пройти,
Долаючи зіркові лабіринти.

Людмила Рінгіс

ШЕВЧЕНКІВ ГОЛОС

Через віки Шевченків голос лине,
Через віки ми чуємо його,
Бо актуальна суть його і нині —
Неправда б'є по серцю батогом!

Багато літ минуло з заповіту,
Води багато з моря утекло,
Садки вишневі відцвітали квітом,
Змінилися і люди, і село...

Змінився побут, і одяга інша,
Потреби стали інші, ніж були,
І одягать віночок український
Відвикли вже давно наші дівки.

А парубки розкішні шаровари
Закинули в далеке небуття,
Усі заморські джинси повдягали,
Гопак в них не станцюєш до пуття.

І вечорниць немає тих веселих,
Де так все чемно й радісно було,
Жили, хоч бідно, але щиро й чесно,
Схилилися перед Господом чоло...

Так очерствіли душі українські
Від болю, клопоту та маячні,
В часи нелегкі довелось нам жити,
Неначе бачим це в страшному сні...

Ми потребуєм Кобзареве слово,
Щоб зрозуміть себе і генний код,
Аби не заблукать в трьох соснах знову,
Ми — Україна! Вільний ми народ!

Галина Копил,
доцент кафедри німецької мови

«Не для житейского волнения,
не для корысти, не для битв,
мы рождены для вдохновения,
для звуков сладких и молитв»

А. С. Пушкин

Инна Головач,
студентка ФЭАПК с 2011 г.

«Поезія — голос пророка... Ея стихъ долженъ
врачевать наши сомнѣнія, возвышать насъ,
поучая в Бжньмъ истинамъ любви къ ближнимъ и
прощенія врагамъ. Это — труба пречистаго
архангела...»

Н. Гоголь

* * *

Не дні, не тижні, навіть не роки...
В житті важливі тільки чудо-миті,
Вони диктують ритми і смаки
У грі своїй прекрасно розмаїтій.

Часу нема на клявти й каяття —
Такий нестримно-невблаганий вік людини.
Творять усе миттєвості життя,
А не години!

Коли захочеш глянуть в майбуття,
Не знайдеш бажаного там і половини.
Змінили все миттєвості життя,
А не хвилини!

Не варто успіх виставляти напоказ,
Треба щомить любити і творити.
Не варто стримувать миттєвостей екстаз,
А треба жити!

Дмитро Лук'яненко

Не дай Бог, революції в житті
Непідготовлено-заангажовано тупої.
Не дай Бог, опинитись в самоті
Або в обіймах заздрості скупой.

Не дай Бог, зради-підлості в житті
Або з того, або з чужого боку.
Не дай Бог, опинитись в каятті
Безповоротно зробленого кроку.

Не дай Бог, еволюції в житті,
Що приведе до втрати всіх позицій.
Не дай Бог, покаяння в майбутті
За прояви завишених амбіцій.

Не дай Бог, лінуватості в житті,
Не генетичних проявів боління.
Не дай Бог, щоби ангели святі
Десь перервали зміну покоління.

Не дай Бог, хитруватості й брехні
У спілкуванні, бізнесі, любові.
Не дай Бог, говорити людям «ні»
І на своїй, й на іноземній мові.

Не дай Бог, ролей зайвих і легких.
Не дай Бог, втрати творчого сумління.
Не дай Бог, кісток м'яких і крихких
В прямому й переноснім розумінні.

Дмитро Лук'яненко

* * *

(акростих)

Я с тобой и без тебя,
...
Ты со мною ... и с другой.
Если что, прости меня —
Без меня ты не такой.
Я украла твои сны.
...
Ловит сердце каждый взгляд.
Юность прожитой весны
Без тебя, как наугад.
Лабиринт запутал нас.
Юных лет короткий час.

Николай Ушаков, студент
КИНХ 1920-1924 гг.

«Поет — це медіум історії»

Ліна Костенко

СОН ПРАВИТЕЛЬНИЦЫ ВАВИЛОНА

Шумарамат іде по лестнице владык.
Шумарамат несёт огонь во рту, в руках язык.
Из глаз, улыбаясь, смотрят змеи, наслаждаясь весной,
Свежесть Евфрата, благоденствие Тигра с тобой.

Звезд молоко и золотая транскрипция сна...
Здесь выдают в жёны ночь, но остаётся вдова.
Родитель алфавита, Дух Жизни и Начало Начал,
Ты видишь глазами весь мир, но на мгновение отстал.

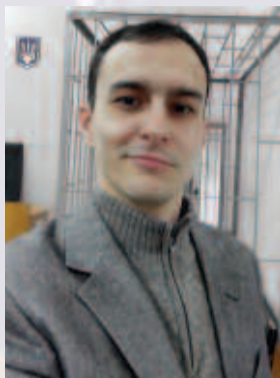
Собравшись, все боги ведут спор о сотворении Земли,
Приводят в движение свет, призвав свои корабли.
Трудно заставить отказаться от премудрости лет,
Можно спросить мудрецов, но только в сердце ответ.

У стен Вавилона собралась благословенная тьма,
Явлена всем тем, кого доньне восхищает она.
Во сне Алкиона видит первый день рожденья Земли,
Искусство зачатия, праздник вселенской любви.

Сестра, я молю тебя, будь старшей в системе Плеяд,
Домом для Света и ключом от галактических врат.
Боги являлись в Эдем, чтобы взять земных дочерей,
И если открытые две, то десять закрытых дверей.

Слова существуют, чтобы их разбавляли вином.
Ты обогнал горизонт, но ты грустишь о другом.
Хаос накрывает весь город своей чистотой,
Свежесть Евфрата, благоденствие Тигра с тобой.

Виталий Маковський —
техник кафедри українського мовного
і літературного 1999—2006 гг.,
студент юридического факультета 2002—2008 гг.

* * *

Порою устав от друзей и знакомых,
Общенный пустых: «как дела» и «привет»,
В сиянии огней молчаливого дома
Забудусь стихами расстрелянных лет.

Воскреснут и явятся прошлого тени —
И сытую благодать домашней тиши
Развеет тоскою метаний и рвений
Уставшей, но непокоренной души.

Меняется мир и бывшие законы,
Десятки религий выходят на свет —
Вот только не блекнут поэмы-иконы
В пустующем храме, которого нет.

Майданы вскипят от народных волнений,
Агрессией брызжут страницы газет,
Но светят лучи грандиозных свершений
В моем государстве, которого нет.

Пусть вера в себя не окажется зыбкой
Под натиском непониманий и бед.
Пройду через все с добродушной улыбкой,
В бушующем мире, которого нет.

15/03/2014
Роман Заворотний

КОХАННЯ

Така безмежна легкість і покірність,
Безпомічність і сила у очах,
Та нескоренная святая вірність,
Що не полишить і на небесах.
Це шедевральніше, ніж Джоконда
Та навіть, ніж Шекспіровий сонет.
Це як агонія від анаконди
Або політ у космос до комет.
Солодке східних ласощів у світі
І ще ніжніше за індійський шовк.
Твій дотик губ амброзії святіше,
Немов весь Всесвіт на секунду змовк.
Це дозволяє вірити у вічність
І не згубити полум'я в очах,
Бо ця лиш Богом подарована нам дійсність
Ще неповторніша, ніж місяць в небесах.

МРІЯ

Ти відчуваєш запах кольоровий,
Рознесений блакиттю? Він — медовий!
Він пахне казкою і пахне морем.
А там, десь вдалині, синіють гори.
І там, на небі, вічно сонце світить.
Ніколи восени не в'януть квіти.
Коли птахи співають коліскову,
Струмочок із лісом припиняє розмову.
Гармонія законом є одвічним.
Любов, добро для всіх там стали звичні.
Так, мрію цей світ всі величають.
Він у душі живе, у серці грає.

Катерина Козак,
студентка спец. 6507 з 2012 року

«Як простір немислимий без руху, так поезія немислима
без думки... Яка то поезія, коли вона не мислить? Поезія —
це прекрасна мудрість».

Василь Симоненко

* * *

Є лиш одна річ на світі,
Яку не забуду, якщо стану сліпим —
Це тільки очі твої блакитні,
Що дивляться поглядом тільки твоїм.
Мені здається, що навіть глухому
Думки говорили б лише так, як ти.
І навіть, якби я впав у кому,
Твій образ і там зміг мене віднайти.

МОЯ ГІТАРА

Беру до рук твій тонкий гриф. Ніжно торкаюся струн.
Граюся із хромованими кілками, підвищую гучність.
Зриваюся з повільного темпу в дикий галоп.
Ти стаєш такою податливою. Твій звук, неначе пластилін,
приймає таку форму, яку хочу я.
Ти відчуваєш кожне моє бажання.
Ніхто й ніколи не відповідав мені краще.
Я, мабуть, закоханий у тебе...

Олександр Страдомський

ДЗЕРКАЛО СВІТУ

Безтурботний промінь нахабно вдерся до мого сну.
П'ята ранку, якого біса? Та вже нічого не вдієш, потрібно вставати, ще один сірій день дивиться у вічі, готується зрадливо скинути мене у звичну безодню рутини.
Мовчки йду до ванної. Після традиційного ранкового обряду на мить зупиняюся перед дзеркалом, намагаюся видавити з себе посмішку, ту саму — безтурботну, але бачу зовсім іншу, що з присмаком свинцевих скронь.

Ячня з докторською поважно шиплять на сковорідці, у ящику Микола захоплено розповідає про температуру в центральних областях України, але я не слухаю...
Машинально замикаю двері та виходжу надвір. Що ж, здрастуй, Рутино!

Оговтався лише перед концертом. Яскравий софіт сліпить очі, друзі посміхаються, серце шалено калатає під супровід поодиноких викриків із зали.

— Доброго вечора, дякую що прийшли. Ми починаємо! — радісно пролунали слова соліста.

Емоції нестримною хвилею підхопили мене, кинули у барвисто-чаруючий вир акордів, слів, нот. Усе на мить стало неважливим, слова втратили усілякий сенс, вони виявилися обмеженою примарою почуттів, безталанними каліками, які не спроможні навіть сухо схарактеризувати ту фантастичну атмосферу виступу.
Басист безжально пішов на коду, і всі ми брали останню ноту так, ніби після неї вже нічого не буде, ніби ще один такт здатен змінити долі мільйонів. Але концерт закінчено, шалені овації теплим осадом огортають наші спустошені серця.

— Широ дякуємо, добраніч, — виснажено мовив соліст.

Декілька посмішок, грайливих поглядів із зали... Ні, набридло! Рішуче ховаю очі та йду до гримерки, лише

дівставшись м'якої шкіри дивану розумію, як сильно я втомився, як довго не проводив час із друзями, як давно ми мовчали разом. Мабуть, у їх головах відбувалося щось схоже, адже сьогодні ніхто не йшов у справах, всі вирішили посидіти десь.

Надворі було обурливо тепло, і ми ліниво шкандибали Андріївським узвозом, паралельно обговорюючи найяскравіші моменти виступу. Сутеніюче небо вигравало нехитрими барвами, втомлені промінчики безтурботно танули в обіймах причарованих хмар. Вечірній вітер тужливо огортав нас свіжими спогадами неспинного старіючого дня, наповнював наші груди пекучим запахом міста, знесиленого важким літнім днем. Ми вийшли на Контрактову площу і застигли. Багряне сонце ніжно пестило дахи стареньких будиночків, насичено-червоні барви навіки закарбувалися нам у душу, все одразу постало перед очима: перше кохання, перша перемога, перша бійка, перша нота, перша поразка, мамині руки, батькова усмішка, все це промайнуло за декілька секунд, залишився лише невимовний сум, адже все це вже було, цього не повернути, не відчутти, не прожити знов. Час іде, спогади тьмяніють, залишаються лише химерні образи, примари втрачених миттєвостей.

— Хотів би я бути поетом. Тоді б точно знайшов потрібні слова, щоб назавжди запам'ятати цей момент, — у розпачі прохрипів тромбоніст.

— Так, слів дійсно бракує, — кинув гітарист, запаливши цигарку.

— Ми все життя намагаємося спіймати світ у пастки слів. Не думаємо про те, що навіть усі слова світу не здатні досягнути масштабів Всесвіту, — спокійно сказав баритоніст.

— Що за дурниці? Всі речі і явища мають назву, а зна-

чить і Всесвіт, і будь-що у Всесвіті можна досягнути словами, їх точно вистачить з лихвою, — впевнено заперечив тенор.

— У світі існують вчинки, яким немає назви, почуття, які не передати словами, моменти, сутність яких неможливо укласти у тисячі слів. Все це можна тільки пережити, відчутти і не інакше, — пристрасно випалив баритоніст.

— Хм, а й справді, але ж митці, а особливо поети, здатні відтворити будь-що!

— Так, вони здатні створити обмежену словами копію власних почуттів, емоцій, в якій кожен бачить щось своє, це лише відлуння спогадів. Справжня глибина світу карбується у серці і ніжно плекається ним, виколисується у гойдалці, сплетеній з таких от миттєвостей, у яких слова — безсильні кати свободи, безталанні мисливці за спогадами.

Ми ще довго стояли мовчки. Вже кожен думав про своє, але у ту мить, коли сонце приречено зникло за дахом останнього будиночка, у кожного в серці промайнуло одне... Спрагою стане наступний день, але наші душі завжди пам'ятатимуть цей захід сонця, пам'ятатимуть наступний світанок, світанок химерних мрій, світанок нових розчарувань та звершень.

Останнє літо дитинства добігло свого кінця, доля відверто сміялася у наші збентежені обличчя, а ми вимушено всміхалися у відповідь, спрагло ковтали кожен мить, додаючи її до веселки спогадів, вільної від пастки слів. Ось воно, справжнє дзеркало світу — у кожному з нас, без слів, без фальші.

Микола Геєць, студент ФМЕІМ з 2011 року

ЕКОНОМІСТ

Петро Конашевич-Сагайдачний
Гетьман Війська Запорозького
(1606-1622 з перервами)

Юрій Хмельницький
Гетьман Війська Запорозького
(1657, 1659-1663)

Іван Брюховецький
Гетьман Війська Запорозького
(1663-1668)

Іван Мазепа
Гетьман України
(1687-1709)

Михайло Дорошенко
Гетьман України
(1622-1628 з перервами)

Пилип Орлик
Гетьман України (у вигнанні)
(1710-1742)

2016

СІЧЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ЛЮТИЙ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

БЕРЕЗЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

КВІТЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ТРАВЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЧЕРВЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Богдан Хмельницький
Гетьман України
(1648-1657)

Іван Виговський
Гетьман України
(1657-1659)

Петро Дорошенко
Гетьман України
(1665-1676)

Демян Многогрішний
Гетьман Лівобережної України
(1669-1672)

Українські

Гетьмани

ЛИПЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

СЕРПЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ВЕРЕСЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Павло Полуботок
Гетьман України
(1722-1724)

Кирило Розумовський
Гетьман України
(1750-1764)

Петро Калнишевський
Кошовий отаман Запорозької Счі
(1765-1775)

Павло Скоропадський
Гетьман України
(1918)

ЖОВТЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ЛИСТОПАД

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ГРУДЕНЬ

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НА
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Данило Апостол
Гетьман Війська Запорозького
(1727-1734)

Іван Скоропадський
Гетьман Війська Запорозького
(1708-1722)

Вітаємо

В день славетний ювілею!

Вельмишановний Анатолію Михайловичу! Маємо приємну нагоду сердечно привітати Вас з ювілейним Днем народження!

Святкування Вашого ювілею – добра можливість для нас ще раз відчути яскраві моменти Вашого життя, оцінити Ваші здобутки, зазирнути у Ваше майбутнє, душею торкнутись омріяного.

Відчуваючи урочистість події, хочемо від чистого серця засвідчити нашу ширю та глибину повагу до Вас.

Впродовж багатьох років Ви спрямовуєте розвиток нашої кафедри, яка стала провідною серед споріднених кафедр в Україні. Ми вдячні долі, що працюємо під Вашим керівництвом, маємо можливість черпати новітні наукові ідеї та отримувати мудрі педагогічні поради від Вас – талановитого та невтомного вченого-трудолика, освітянина-новатора.

Ми вчимося у Вас самі та навчаємо наших студентів бути відданими професійній справі та любити життя.

Цінуємо Вашу відкритість, вміння і бажання працювати з кожним із членів кафедри, бути щедрим на увагу і розуміння кожного.

Висловлюємо пошану та вдячність за Ваш професіоналізм, інноваційне мислення, людяність, порядність, доброзичливість, веселу вдачу та оптимізм.

Ваше бачення перспектив розвитку неньки України вселяє надію на гідне майбутнє. А Ваша філософія сприйняття змін у світі праці та її аргументоване оприлюднення в наукових колах залишають незабутнє враження й визначають нові горизонти наукового пошуку.

Шануємо Вас за Вашу відданість родині, сімейним справам. Приємно бачити, як сяють Ваші очі теплом та ніжністю, коли Ви розповідаєте про онуків, гордістю – коли говорите про успіхи і досягнення дочки та сина, а повагою і любов'ю – коли Ви спілкуєтесь телефоном з Вашою дружиною Інною Миколаївною.

Про Ваш авторитет та повагу серед колег і представників вітчизняної та зарубіжної наукової спільноти свідчать присвоєння Вам звання заслуженого діяча науки і техніки України і надзвичайно високі показники цитування Ваших наукових праць.

Зичимо Вам, дорогий наш ювілярю, міцного здоров'я на довгі-довгі роки, життєвих радощів, злагоди та любові в родині, творчого натхнення, нових професійних звершень.

Нехай повсюдно Вас супроводжує успіх і вистачає сил для плідної праці. Бажаємо, щоб Ваші знання, досвід і мудрість допомогли ще багатьом знайти свою дорогу в житті. Хай Ваша щедро наділена талантом душа ще багато-багато років слугує людям високим взірцем.

Хай Ваш життєвий шлях буде сповнений миру і добра, а Ваша доля завжди буде прихильною до Вас і до Вашої родини.

З повагою, колектив кафедри управління персоналом та економіки праці Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

Завжди з турботою про землю та рідний факультет

Черкащина – мальовниче серце України, яке поєднало в собі працьовитість та жагу до свободи своїх дітей. Тут народилися та здіймалися на ноги Тарас Григорович Шевченко, Михайло Петрович Старицький, Петро Петрович Гулак-Артемівський, Теодосій Степанович Осьмачка. Не менш відомими вихідцями цього регіону також є генерал-хорунжий армії УНР Юрій Йосипович Тютюнник або шестиразовий чемпіон світу з боротьби Іван Максимович Піддубний, 65 років тому, на цих землях, в с. Демки Драбівського району, увібривши у себе енергію творіння та бажання працювати на благо економічної науки, народився Михайло Миколайович Коцупатрій.

Сьогодні ми знаємо ювіляра не лише як декана факультету економіки аграрно-промислового комплексу або як завідувача кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК, але як і відомого науковця та економіста-аграрника. Закінчивши в 1975 р. Київський інститут народного господарства імені Д. С. Коротченка, Михайло Миколайович здобув кваліфікацію економіста з бухгалтерського обліку в сільському господарстві. Ще будучи студентом, він брав активну участь у громадській роботі, працював у студентських будівельних загонах, за активну участь у громадській роботі та навчання отримував урядову стипендію. Після закінчення навчання (отримав диплом з відзнакою) був направлений на посаду головного бухгалтера Укрплемоб'єднання Міністерства сільського господарства. Проте розлука з альма-матер була недовгою: вже через чотири роки він повернувся та став аспірантом кафедри економіки та організації сільського господарства. Розпочавши свою роботу на ниві науки, він зробив вагомий внесок у розвиток вітчизняної економічної науки та підготовку висококваліфікованих фахівців з аграрної економіки. Результати наукової та науково-методичної роботи Михайла Миколайовича відображені у понад 150 наукових розвідках і 200 навчально-методичних розробках. Він є співавтором 18 підручників і навчальних посібників, зокрема 15 із грифом Міністерства освіти і науки України, та трьох брошур.

Передаючи свої знання нащадкам, Михайло Миколайович підготував 13 кандидатів економічних наук, а нині здійснює наукове керівництво дисертаційними дослідженнями чотирьох аспірантів. На сьогодні він і далі інтенсивно працює над проблемами трансформації бухгалтерського обліку в Україні, бере активну участь у впровадженні Міжнародних стандартів фінансової звітності. Є членом Методологічної ради бухгалтерського обліку і звітності Міністерства фінансів України та Міністерства аграрної політики і продовольства України, а також членом Спостережної ради Федерації аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК України. Брав активну участь у розробці Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» (від 16 липня 1999 р.), «Методичних рекомендацій з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств» (від 18 травня 2001 р.), Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи» (від 18 листопада 2005 р.). Нагороджений знаком «Відмінник освіти» Міністерства освіти і науки України, званням «Заслужений працівник Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана», Подякою Міністерства фінансів України, грамотою Верховної Ради України.

Знають нашого ювіляра колеги та студенти факультету як доброзичливу, ввічливу, усміхнену та чуйну людину, яка завжди вислухає та дасть пораду, допоможе словом у вирішенні життєвої проблеми. Крім цього, Михайло Миколайович люблячий чоловік, батько двох дітей та трічі дідуся!

Ми з ювілеєм Вас вітаємо!
Щоб стільки ж раз весна цвіла!
Сьогодні ширю Вам бажаєм
Здоров'я, щастя і тепла!
Щоб шлях Ваш був такий широкий,
Щоб мало було перешкод,
Щоб ювілей справляли сотий!
Не знали б Ви тяжких турбот.
А ще бажаєм добре жити,
Щоб внуки виростили – гей раз!
Щоб мали Ви кого любити,
І щоб любили міцно Вас!
Щоб було все гаразд в роботі.
Вона, звичайно, не проста.
Щоб було все – і "за", і "проти",
Як компроміс – життя- буття!
Ще раз сердечно Вас вітаєм!
Добра Вам зичимо сповна,
Багато світлих днів бажаєм!
І довгі, довгі літа...

З повагою, колектив та студенти факультету економіки АПК

Наука і жіночність споріднені поняття

Грудень – це місяць, що завершує рік, а, отже, він завжди є підсумком зробленого, увінчує річні звершення і здобутки. Тож не дивно, що саме цього місяця народилась і така активна працівниця наукової ниви та чарівна жінка, одна з фундаторок нашої кафедри – Валентина Михайлівна Фещенко.

Зі студентських років Валентина Михайлівна виявила свою наполегливість і бажання бути найкращою – з відзнакою закінчила економічний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка й одразу ж поринула у наукову діяльність і досягла значних успіхів у цій сфері – доктор економічних наук, професор – відомий й авторитетний науковець, яка зростила велику кількість молодих вчених, користується повагою та любов'ю колег за свій розум, природну жіночність та безліч інших людських чеснот, що роблять її справжньою та непересічною особистістю.

Тож всі ми, члени кафедри історії та теорії господарства, на якій Валентина Михайлівна працює упродовж багатьох років, користуючись цією приємною нагодою, хочемо щирозердно побажати нашій шановній та улюбленій ювілярці зберігати природні красу й розум, натхнення і прагнення до нових звершень на всіх життєвих шляхах, а вони нехай будуть довгими та проходитимуть під безхмарним, мирним небом. Нехай всі Ваші бажання здійснюються і ставляться нові цілі!

Колектив кафедри історії та теорії господарства факультету економіки та управління

